

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิจัย เรื่องแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์ในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลต้นทุนในการผลิตสินค้ากลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. ข้อมูลแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์แบบมีส่วนร่วมในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
3. แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปข้อมูลต้นทุนในการผลิตสินค้ากลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มอาชีพโอท็อป พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด (ร้อยละ 66.00) มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา (ร้อยละ 34.02) และเป็นประเภทกลุ่มอาชีพที่ผลิตสินค้าอาหาร (ร้อยละ 35.40) การประกอบอาชีพผลิตสินค้าหรือบริการ 3-5 ปี (ร้อยละ 41.70) มีระดับมาตรฐานสินค้าหรือบริการ 2 ดาว (ร้อยละ 38.88) จำนวนสมาชิกของกลุ่ม 6-10 คน (ร้อยละ 53.50) จำนวนเงินลงทุนของกลุ่ม 50,001-100,000 บาท (ร้อยละ 44.40) แหล่งเงินลงทุนของกลุ่มมาจากการร่วมทุนของสมาชิก/กรรมการ (ร้อยละ 38.90) ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นในรอบปี 2562 มากกว่า 150,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 53.50) ประเภทคนทำงานของกลุ่มในรอบปี 2562 ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน (ร้อยละ 56.20) จำนวนคนทำงาน/รับค่าจ้างเงินเดือนและรายวันของกลุ่มในรอบปี 2562 11-15 คน (ร้อยละ 43.10) ประเภทงานของคนทำงานของกลุ่มผลิต จำนวน 83 ราย (ร้อยละ 57.64) กลุ่มอาชีพ OTOP ยังไม่มีการจัดอบรมสมาชิกหรือคนทำงานเพื่อรับความรู้เกี่ยวกับโลจิสติกส์ (ร้อยละ 91.70)

และข้อมูลเกี่ยวข้องกับต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพโอท็อป พบว่า ลูกค้ำหลักของกลุ่มเป็นคนในต่างจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 43.10) และการซื้อวัตถุดิบและวัสดุในการผลิตของกลุ่มนอกพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง (ร้อยละ 48.60) รูปแบบการจัดส่งสินค้า/รับวัตถุดิบจากผู้ขาย/ลูกค้ำด้วยขนส่งด้วยบริการ Delivery เช่น ไปรษณีย์ไทย Grap Express, Kerry Express, Lalamove (ร้อยละ 40.30) การลงทุนของกลุ่มในอุปกรณ์เครื่องมือด้านโลจิสติกส์ในรอบปี 2562 (อาทิ พาเลท Lack

ชั้นวางของ สายพานลำเลียง) คิดเป็นร้อยละ 5-10 ของยอดขาย (ร้อยละ 45.13) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโลจิสติกส์ของกลุ่มในรอบปี 2562 (อาทิ โปรแกรมคำนวณต้นทุนคอมพิวเตอร์ บาร์โค้ด) คิดเป็นร้อยละ 5-10 ของยอดขาย(ร้อยละ 32.64) ไม่เคยมีการดำเนินการวิเคราะห์/คิดต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่ม (ร้อยละ 71.53) และมีความต้องการที่จะให้ช่วยเหลือด้านโลจิสติกส์ (ร้อยละ 84.72) และความต้องการที่จะปรับปรุงหรือลดต้นทุนส่วนไหนของกลุ่ม ด้านต้นทุนการขนส่ง (ร้อยละ 61.11)

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพโอท็อป ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการลดต้นทุนโลจิสติกส์ และกิจกรรมโลจิสติกส์ ดังนี้

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพ OTOP โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.09$, $SD=1.03$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านต้นทุนการบริหาร ($\bar{x}=3.20$, $SD=1.03$) เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การมีหน่วยงานช่วยในการวิเคราะห์ตลาดและการขายเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=3.57$, $SD=0.97$) ด้านต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า ($\bar{x}=3.11$, $SD=0.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการมีหน่วยงานให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคุณภาพสินค้าวัสดุและวัตถุดิบ เช่น กำลังผลิต ระยะเวลาความเน่าเสียหรือความเสื่อมมากที่สุด ($\bar{x}=3.78$, $SD=0.83$) ด้านต้นทุนที่เก็บสินค้า ($\bar{x}=3.06$, $SD=1.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการมีโปรแกรมช่วยจำในการบันทึกคำนวณและรายงานผลสินค้า วัสดุและวัตถุดิบทั้งรับเข้าและออกที่คนทำงาน/สมาชิกกลุ่มสามารถใช้ได้อย่างง่ายมากที่สุด ($\bar{x}=3.94$, $SD=1.00$) ด้านต้นทุนการขนส่ง ($\bar{x}=3.02$, $SD=1.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจัดให้มีการฝึกอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับขนส่งให้กับคนทำงานหรือสมาชิกของกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=4.14$, $SD=0.70$) ตามลำดับ

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพ OTOP โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.51$, $SD=0.90$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่

ด้านการบริหารคลังสินค้าและการจัดเก็บ ($\bar{x}=3.94$, $SD=0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีการจัดระบบรับ-จ่ายสินค้าวัสดุและวัตถุดิบอย่างเป็นระบบมากที่สุด ($\bar{x}=4.35$ $SD=0.70$) ด้านกระบวนการสั่งซื้อ ($\bar{x}=3.76$, $SD=0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การมีหน่วยงานช่วยในการวิเคราะห์การจัดซื้อให้กับกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=4.25$, $SD=0.92$) ด้านการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วน ($\bar{x}=3.69$, $SD=1.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการมีระบบติดตามและให้บริการหลังการขายมากที่สุด ($\bar{x}=4.01$, $SD=1.00$) ด้านการบริหารการขนส่ง ($\bar{x}=3.66$, $SD=0.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการ

ได้รับสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ทันสมัยในการขนส่งจากหน่วยงานรัฐหรือเอกชนมากที่สุด ($\bar{x}=4.13$, $SD=0.84$) ด้านการเคลื่อนย้าย ($\bar{x}=3.58$, $SD=0.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เจ้าของกร ออกแบบอุปกรณ์เครื่องมือสามารถใช้ร่วมกันในการเคลื่อนย้ายสินค้าหรือวัสดุมากที่สุด ($\bar{x}=4.06$, $SD=0.82$) ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง ($\bar{x}=3.53$, $SD=1.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีโปรแกรม คำนวณปริมาณสินค้าวัตถุดิบที่อยู่ในสถานที่จัดเก็บที่คนงานหรือสมาชิกใช้ได้ง่ายๆ มากที่สุด ($\bar{x}=3.93$, $SD=0.84$) ด้านการเลือกที่ตั้งและสถานที่จัดเก็บ ($\bar{x}=3.49$, $SD=0.89$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อกำหนดสถานที่จัดเก็บสินค้าจากผังเส้นทางขนส่งสู่กลุ่มลูกค้าหลักมากที่สุด ($\bar{x}=4.02$, $SD=0.93$) ด้านการคาดการณ์ความต้องการ ($\bar{x}=3.43$, $SD=0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการมีโปรแกรมบันทึก คำนวณและรายงานผลสินค้าวัสดุและวัตถุดิบคงเก็บไว้โดยเฉพาะช่วงเวลาหรือฤดูกาล ที่คนทำงาน/ สมาชิกกลุ่มสามารถใช้ได้อย่างง่ายๆ มากที่สุด ($\bar{x}=3.98$, $SD=0.83$) ด้านการจัดซื้อ ($\bar{x}=3.42$, $SD=0.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการทำสัญญาร่วมกับคู่ค้าเพื่อเชื่อมั่นต่อวัตถุดิบในการผลิตสินค้า ของกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=4.26$, $SD=0.73$) ด้านติดต่อสื่อสาร ($\bar{x}=3.34$, $SD=0.92$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อการมีระบบหรือวิธีติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนร่วมกับลูกค้าในช่องทางต่างๆ เช่น Line Group Facebook และสื่อสารตรงทางโทรศัพท์มากที่สุด ($\bar{x}=3.93$, $SD=0.85$) ด้านการบริการลูกค้า ($\bar{x}=3.29$, $SD=1.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจัดให้มีการอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการให้บริการที่ ดีให้กับคนทำงานหรือสมาชิกของกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=3.82$, $SD=0.91$) ด้านการบรรจุภัณฑ์และหีบห่อ ($\bar{x}=3.23$, $SD=0.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการออกแบบอุปกรณ์เครื่องมือสามารถใช้ร่วมกันในการ เคลื่อนย้ายสินค้าหรือวัสดุ ($\bar{x}=4.00$, $SD=0.67$) และด้านโลจิสติกส์ย้อนกลับ ($\bar{x}=3.20$, $SD=0.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การมีระบบติดตามคุณภาพของสินค้าเพื่อนำกลับ แก้ไขและปรับปรุงการผลิต มากที่สุด ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.87$) ตามลำดับ

2. สรุปข้อมูลแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์แบบมีส่วนร่วม

2.1 สรุปข้อมูลแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

2.1.1 ต้นทุนโลจิสติกส์มีส่วนสำคัญต่อกลุ่มอาชีพชุมชนหรือกลุ่มอาชีพโอท็อป พบว่า ประเด็นที่สำคัญ คือ ทำให้รับมือกับราคาของวัตถุดิบบางชนิดที่มีความผันผวนของสูงหรือราคาขึ้น-ลง ไม่แน่นอน ซึ่งสามารถกำหนดจำนวนหรือปริมาณซื้อวัตถุดิบที่เพียงพอในการผลิตสินค้าแต่ละชนิดและ ลดความซ้ำซ้อนในการซื้อวัตถุดิบเพื่อการผลิต รวมทั้งลดจำนวนพื้นที่และค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บรักษา วัตถุดิบสามารถกำหนดจำนวนหรือปริมาณซื้อวัตถุดิบที่เพียงพอในการผลิตสินค้าแต่ละชนิด ส่งผลให้ กำหนดราคาหรือตั้งราคาเพื่อขายสินค้าครอบคลุมกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดจากการผลิต

สินค้าในแต่ละชนิดทำให้ทำให้กำหนดราคาขายและสัดส่วนกำไรได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับ

2.1.2 กิจกรรมในการผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชนโอท็อป มีปัญหาหรือได้รับผลกระทบต่อรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า มีความซ้ำซ้อนในการทำงานของสมาชิกกลุ่มอันเกิดจากต่างคนต่างทำและใช้วัตถุดิบที่ซ้ำซ้อน และการขาดตลาดของวัตถุดิบตามฤดูกาลที่เป็นส่วนประกอบสำคัญต่อการผลิตสินค้าทำให้ไม่สามารถขายสินค้าได้ตามคำสั่งซื้อที่ได้รับมาล่วงหน้า รวมทั้งใช้แรงงานจากสมาชิกในกลุ่มมากกว่าการใช้เครื่องจักรซึ่งยากแก่การควบคุมปริมาณการผลิตและเวลาได้แน่นอน และสถานที่จัดเก็บวัตถุดิบและสินค้าที่ผลิตแล้วไม่เพียงพอ ทำให้มีของเสียหรือของหมดอายุเป็นจำนวนมากอันเนื่องจากไม่มีสถานที่จัดเก็บที่แน่นอน

2.1.3 ปัญหาหรืออุปสรรคที่สำคัญต่อการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า ใช้การสั่งซื้อและเสียค่าขนส่งหลายรอบ และสั่งซื้อวัตถุดิบที่มีปริมาณไม่มากพอที่จะต่อรองขอส่วนลดและลดค่าขนส่ง รวมทั้งใช้วัตถุดิบไม่ชัดเจนและเพียงพอทำให้เกิดของเหลือหรือขาดในการผลิตสินค้า และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนที่แท้จริงและระบบการตรวจเช็คทำให้ไม่รู้ถึงจำนวนวัตถุดิบที่ใช้และจำนวนสินค้าเกิดของเหลือหรือของเสีย

2.1.4 แนวทางหรือวิธีที่นำไปสู่การลดต้นทุนของกลุ่มอาชีพชุมชนได้อย่างแท้จริง พบว่า สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการลดต้นทุนแก่สมาชิกเพื่อการมีส่วนร่วมและร่วมมือในการลดต้นทุนในกิจกรรมผลิตสินค้า และกำหนดบทบาทและหน้าที่ในการทำกิจกรรมผลิตสินค้า รวมทั้งจัดทำระบบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ และมีพื้นที่เพียงพอและมีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมการผลิตสินค้าไม่ว่าจะเป็นที่จัดเก็บสินค้า อีกทั้งการช่วยเหลือและสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นๆ โดยเฉพาะงบประมาณและองค์ความรู้ต่างๆ ให้แก่กลุ่มอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.2 สรุปข้อมูลการลดต้นทุนโลจิสติกส์อย่างเป็นรูปธรรม จากการสนทนากลุ่ม พบประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

2.2.1 ด้านต้นทุนขนส่งสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า ใช้วัตถุดิบและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงกับชุมชนเป็นหลักในการผลิตสินค้าชุมชนเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการรับ-ส่งวัตถุดิบและอุปกรณ์ และประสานกลุ่มอาชีพชุมชนที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมกันซื้อวัตถุดิบเพื่อการต่อรองขอส่วนลดราคากับผู้ขายและลดค่าขนส่ง รวมทั้งใช้บริการขนส่งทางเลือกใหม่เพื่อลดการสูญเสียเวลาในการรับ-ส่งสินค้าด้วยตัวเอง และมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณต้นทุนเกี่ยวกับการขนส่ง

2.2.2 ด้านต้นทุนการจัดเก็บสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า เลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมผลิตสินค้าและความสามารถในการผลิตสินค้าของกลุ่ม จัดทำผังและป้ายแสดง

จุดจัดเก็บสินค้าและวัตถุดิบอย่างชัดเจนเพื่อลดปัญหาการสั่งซื้อหรือผลิตที่ซ้ำซ้อน และ จัดทำรายงานเกี่ยวกับรับเข้า-นำออก และรายงานปริมาณสินค้าที่คงอยู่ในแต่ละรอบที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้ง การมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณระบบการควบคุมสินค้าและจัดเก็บ

2.2.3 ด้านต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า มีจุดหรือป้ายแสดงชื่อรายการและคุณสมบัติของวัตถุดิบที่นำเข้ามาใช้ในการผลิตเพื่อให้รู้ถึงอายุในการใช้งาน และระยะเวลาในการจัดเก็บของวัตถุดิบ และมีจุดหรือป้ายแสดงชื่อรายการและคุณสมบัติของสินค้าเพื่อรอการส่งให้กับลูกค้าทำให้รู้ถึงอายุและระยะเวลาในการจัดเก็บของสินค้า และมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณระบบการจัดเก็บรักษาสินค้า

2.2.4 ด้านต้นทุนในการบริหารสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศงานแบบศูนย์รวมโดยผู้นำกลุ่มหรือประธานที่เชื่อมโยงถึงสมาชิก ผู้ขายและลูกค้า และ จัดทำข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับสนับสนุนการบริการลูกค้าและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการลูกค้า รวมทั้งมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

3. สรุปกำหนดแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชน ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

การกำหนดแนวทางในส่วนนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชน โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนโลจิสติกส์และสร้างองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ต้นทุนวัตถุดิบนำไปสู่การเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพโอท็อป ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

อภิปรายผล

1. อภิปรายข้อมูลต้นทุนในการผลิตสินค้ากลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

1.1 อภิปรายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด (ร้อยละ 66.00) และการประกอบอาชีพผลิตสินค้าหรือบริการ 3-5 ปี (ร้อยละ 41.70) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริดา ศิริสมบุญชัย และพัฒน์ พิสิษฐเกษม (2557) ผลศึกษาวิธีการทางด้านโลจิสติกส์ที่มีผลต่อการลดต้นทุน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีประสบการณ์ทำงาน 2-5 ปี และมีระดับมาตรฐานสินค้าหรือบริการ 2 ดาว (ร้อยละ 38.88) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมผลิตภัณฑ์โอท็อป ของกรมการพัฒนาชุมชน (2558) ได้กล่าวถึงความมุ่งหวังเบื้องต้นในการพัฒนาอาชีพให้ก้าวสู่ระดับมาตรฐานสินค้า 2 ดาว ถือเป็น

สัญญาณที่ดีในการพัฒนาต่อไปตามกำลังความสามารถของกลุ่มอาชีพโอท็อป อีกทั้งกลุ่มอาชีพ โอท็อป ส่วนใหญ่ยังไม่มีการจัดอบรมสมาชิกหรือคนทำงานเพื่อรับความรู้เกี่ยวกับโลจิสติกส์ (ร้อยละ 91.70) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทพกร ณ สงขลา และคณะ (2560) ผลการศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจ โอท็อป ประเภท “กลุ่มผู้ผลิตชุมชน” ซึ่งดำเนินการมาแล้วไม่ต่ำกว่า 4 ปีไม่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการลดต้นทุนโลจิสติกส์แต่เน้นเน้นการจำหน่ายสินค้าเป็นหลัก และสอดคล้องงานวิจัยของนิเวรัตน์ วิจิตรกุลสวัสดิ์ (2561) ผลการศึกษาการบริหารต้นทุนโลจิสติกส์ที่นำไปสู่การลดต้นทุนนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องศึกษาและอบรมการบริหารจัดการโลจิสติกส์ กิจกรรมหลักโลจิสติกส์ การวางแผนการบริหารจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ โดยเฉพาะการวิเคราะห์และคำนวณต้นทุนเพื่อกำหนดราคาจัดจำหน่าย ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จได้

สำหรับข้อมูลเกี่ยวข้องกับต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพโอท็อป พบว่า ลูกค้าหลักของกลุ่มเป็นคนในต่างจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 43.10) และการซื้อวัตถุดิบและวัสดุในการผลิตของกลุ่มนอกพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง (ร้อยละ 48.60) รูปแบบการจัดส่งสินค้า/รับวัตถุดิบจากผู้ขาย/ลูกค้าด้วยขนส่งด้วยบริการ Delivery เช่นไปรษณีย์ไทย Grap Express, Kerry Express, Lalamove (ร้อยละ 40.30) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการโลจิสติกส์ได้กล่าวถึงกระบวนการจำหน่ายสินค้าให้กับลูกค้า โดยเฉพาะการส่งสินค้าให้กับลูกค้านอกเขตพื้นที่หรือมีระยะทางควรคำนึงถึงต้นทุนทางการขนส่งซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม จึงต้องควบคุมและลดระยะทางในการขนส่งลงให้เหลือเท่าที่จำเป็นเท่านั้นหากวิธีการขนส่งไม่เหมาะสมยอมทำให้มีค่าใช้จ่ายตามมาและสอดคล้องกับงานวิจัยของรจนาสายอุตติยะ (2562) ผลการศึกษา การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการห่วงโซ่อุปทานสินค้าโอท็อป พบว่ากระบวนการจัดหาวัตถุดิบควรวิธีการสั่งซื้อคราวละที่ละมากเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และหากมีการจำหน่ายสินค้าควรเลือกใช้วิธีที่ลดต้นทุนทางขนส่ง ได้แก่ ใช้วิธี ส่งสินค้าทางไปรษณีย์และให้ลูกค้ารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชาติพิทย์ เลิศวิวัฒน์ชัยพร และคณะ (2561) ผลการศึกษา เกี่ยวกับการจัดซื้อหรือส่งสินค้าควรมีการเลือกประเภทของการขนส่งที่คล่องและสะดวกมากที่สุด เช่น การขนส่งด้วยบริการ Delivery เป็นต้น ในส่วนข้อมูลความต้องการดำเนินการวิเคราะห์/คิดต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่ม (ร้อยละ 71.53) และให้ช่วยเหลือด้านโลจิสติกส์ (ร้อยละ 84.72) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนสิทธิ์ นิตยะประภา (2561) ผลการศึกษาเกี่ยวกับบริหารต้นทุนโลจิสติกส์ พบว่า ควรมีการหาเครื่องมือและกลยุทธ์ต่างๆ เข้ามาช่วยในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจและการบริหารต้นทุนโลจิสติกส์ที่ประกอบไปด้วย 1) ต้นทุนการขนส่ง เป็นต้นทุนที่เกิดจากการขนส่งวัตถุดิบหรือสินค้าของกิจการ 2) ต้นทุนคลังสินค้า เป็นต้นทุนที่เกิดจากการจัดเก็บสินค้า การเลือกทำเลที่ตั้งของคลังสินค้าตามประเภทของธุรกิจ 3) ต้นทุนในการรักษาสินค้าคงคลัง เป็นต้นทุนที่เกิดจากการดูแลรักษาสินค้าที่อยู่ในคลังสินค้าและ 4) ต้นทุนในการบริหาร เป็นต้นทุนที่เกิดจากการบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ เช่น ต้นทุนใน

การติดต่อการซื้อวัตถุดิบหรือสินค้า ต้นทุนทางเทคโนโลยีสารสนเทศนำมาใช้ในการดำเนินกิจการในองค์กร เป็นต้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการนำกลยุทธ์ในการลดต้นทุนโลจิสติกส์

1.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่มอาชีพโอท็อป ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการลดต้นทุนโลจิสติกส์

ด้านต้นทุนการบริหาร ได้แก่ การมีหน่วยงานช่วยในการวิเคราะห์ตลาดและการขายเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=3.57$, $SD=0.97$) และด้านต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า ได้แก่ การมีหน่วยงานให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคุณภาพสินค้าวัสดุและวัตถุดิบ เช่น กำลังผลิต ระยะเวลาความเน่าเสียหรือความเสื่อมมากที่สุด ($\bar{x}=3.78$, $SD=0.83$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญมัยเจียรกุล (2557) ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางการปรับตัวของโอท็อป พบว่า ปัญหาของ โอท็อปโดยรวมของทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้นเกี่ยวข้องกับการสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการ และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ดังนั้น แนวทางในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ OTOP สู่ต้องเกิดจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน มาช่วยพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งหากกลุ่มตลาดเป้าหมายและช่องทางการตลาดในการกระจายสินค้าให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายในต้นทุนที่ต่ำที่สุด และภาครัฐควรให้การสนับสนุนในเรื่องข้อมูลที่ทันสมัย อบรมให้ความรู้และประสานแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำเพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการแข่งขันในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งด้านการผลิตควรมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการผลิต หาแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำ ด้านการเงินและแหล่งเงินทุน ควรมีการใช้ระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง มีความรู้เรื่องต้นทุนและจุดคุ้มทุนสนับสนุนเรื่องแหล่งทุนต้นทุนต่ำ ด้านเทคโนโลยีควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบการทำงานรวมถึงระบบสารสนเทศ

ด้านต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า ได้แก่ การมีหน่วยงานให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคุณภาพสินค้าวัสดุและวัตถุดิบ เช่น กำลังผลิต ระยะเวลาความเน่าเสียหรือความเสื่อมมากที่สุด ($\bar{x}=3.78$, $SD=0.83$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกชัย คุปตาวาทิน (2561) ผลการศึกษการใช้แผนผังสายธารคุณค่าเพื่อวิเคราะห์ความสูญเปล่า สามารถลดเวลาจากการทำกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นซึ่งสามารถนำไปสู่การตัดสินใจในการลดกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่าได้ โดยเฉพาะการลดเก็บรักษาสามารถทำได้โดยการรวมกลุ่มสมาชิกเครือข่าย และร่วมกันวางแผนการผลิตภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนจัดตั้งศูนย์กลางกระจายผลผลิต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญมัยเจียรกุล (2557) ผลการศึกษาเพื่อลดต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า ผู้ประกอบการควรหาพันธมิตรทางด้านการผลิตและการจัดจำหน่ายโดยภาครัฐควรให้การสนับสนุนในเรื่องข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับ

การอบรมให้ความรู้วิธีการ กระบวนการในการเก็บรักษาสินค้าที่ถูกต้องและประสานแหล่งเงินทุน
ต้นทุนต่ำในกรณีต้องจัดสร้างหรือซื้อเครื่องจักรสำหรับคุณภาพสินค้าวัตถุดิบในการเก็บรักษา

ด้านต้นทุนที่เก็บสินค้า ได้แก่ การมีโปรแกรมช่วยจำในการบันทึกคำนวณและ
รายงานผลสินค้าวัสดุและวัตถุดิบทั้งรับเข้าและออกที่คนทำงาน/สมาชิกกลุ่มสามารถใช้ได้อย่างง่าย
มากที่สุด ($\bar{x}=3.94$, $SD=1.00$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิวัฒน์ วิจิตรกุลสวัสดิ์ (2561) ผล
การศึกษา เพื่อลดต้นทุนรวมให้ต่ำลงไป และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ พบว่า จำเป็นต้องวางแผนการบริหารจัดการต้นทุนโลจิสติกส์และมีโปรแกรมสำหรับ
การวิเคราะห์และคำนวณต้นทุนเพื่อการวางแผนและควบคุมกิจกรรมโลจิสติกส์ ในการกำหนดราคา
จัดจำหน่ายที่ถูกต้อง ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำ สามารถประสบความสำเร็จได้ และยังสอดคล้อง
กับงานวิจัยของรจนา สายอุตตะ (2562) ผลการศึกษากระบวนการวางแผนการจัดหาวัตถุดิบและ
กระบวนการผลิต ควรมีการวางแผนการจัดหาวัตถุดิบ โดยคำนึงถึง ต้นทุนจัดหาวัตถุดิบ มีแหล่งจัดหา
วัตถุดิบ ได้แก่ วัตถุดิบในท้องถิ่นและสั่งซื้อจากโรงงานผู้ผลิต ซึ่งจำเป็นต้องจัดทำทะเบียนคุมวัตถุดิบ
เพื่อให้รู้ถึงจำนวนที่คงเหลือหรือใช้ไป

ด้านต้นทุนการขนส่ง ($\bar{x}=3.02$, $SD=1.00$) ได้แก่ จัดให้มีการฝึกอบรมหรือให้
ความรู้เกี่ยวกับขนส่งให้กับคนทำงานหรือสมาชิกของกลุ่มมากที่สุด ($\bar{x}=4.14$, $SD=0.70$) ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของสรिता ศิริสมบุญชัย และพัณณ์ พิสิษฐเกษม (2557) ผลการศึกษาการลด
ต้นทุนการขนส่ง พบว่า แนวทางการลดต้นทุนการขนส่งสมาชิกควรได้รับการอบรมหรือจัดให้มีระบบ
การคำนวณต้นทุนทางการขนส่งเพื่อลดข้อผิดพลาดอันจากการคำนวณที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานนท์ หวังดี (2559) ผลการศึกษา การเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและ
ลดต้นทุนการขนส่ง พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น คือการจัดส่งสินค้าที่ล่าช้าของพนักงานจัดส่งซึ่ง
ประสิทธิภาพในการส่งนั้นไม่ได้มาตรฐานซึ่งเกิดจากกระบวนการทำงาน รวมถึงขั้นตอนการทำงาน
ทั้งหมดที่ส่งผลต่อการทำงานที่ล่าช้า จึงจำเป็นที่จะต้องมีการมีเครื่องมือและวิธีการทางโลจิสติกส์มาช่วยใน
การลดขั้นตอนหรือกระบวนการทำงานที่ไม่จำเป็นออก เพื่อช่วยลดเวลาในการทำงานลง จากวิธีการ
ทำงานแบบเดิมทำให้มีต้นทุนในการจัดส่งจำนวนลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานแบบใหม่แล้วยัง
ทำให้ต้นทุนลดลง แสดงให้เห็นว่าสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งให้สูงขึ้นรวมไปถึงต้นทุน
ทางการขนส่งที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมโลจิสติกส์ของกลุ่ม
อาชีพ OTOP โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.51$, $SD=0.90$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
ของมุhammad เตชะยอ (2556) ผลการศึกษาต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการลด
ต้นทุนโลจิสติกส์ ได้แก่ กิจกรรมบริการลูกค้า กิจกรรมการพยากรณ์ความต้องการสินค้า การสื่อสาร
กิจกรรม กระบวนการสั่งซื้อสินค้า กิจกรรมสนับสนุนด้านอะไหล่และบริการ กิจกรรมการจัดการโลจิส

สตักส์ย้อนกลับ กิจกรรมการจัดซื้อวัตถุดิบ กิจกรรมการจัดการสินค้าคงคลัง กิจกรรมการบรรจุภัณฑ์ กิจกรรมการจัดการสินค้าคงคลัง และกิจกรรมเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า และสอดคล้องกับแนวคิดการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.), (2552) ได้กล่าวของกิจกรรมโลจิสติกส์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจให้ความสำคัญต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขันด้วยการลดความสูญเสียในกิจกรรมของธุรกิจ คือ ความสูญเสีย จากการผลิตสินค้าปริมาณมากเกินความต้องการใช้งาน ความสูญเสียจากการซื้อวัสดุครวละมากๆ ส่งผลให้วัสดุที่อยู่ในคลังมีปริมาณมากเกินความต้องการใช้งาน ความสูญเสียจากการขนส่ง คือ ต้นทุนในการขนส่ง ความสูญเสียเกี่ยวกับท่าทางการทำงานที่ไม่เหมาะสม เสียเวลาและแรงงานในการทำงานที่ไม่จำเป็น ความสูญเสียจากกระบวนการผลิตที่มีการทำงานซ้ำๆ กันในหลายขั้นตอน ความสูญเสียจากการรอคอยที่เครื่องจักรหรือพนักงานหยุดการทำงาน และความสูญเสียจากการผลิตของเสียเกิดต้นทุนค่าเสียโอกาส

2. อภิปรายข้อมูลแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์แบบมีส่วนร่วม

อภิปรายผลข้อมูลการลดต้นทุนโลจิสติกส์อย่างเป็นรูปธรรมจากการสนทนากลุ่มพบประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

2.1 ด้านต้นทุนขนส่งสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า ใช้วัตถุดิบและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงกับชุมชนเป็นหลักในการผลิตสินค้าชุมชนเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการรับ-ส่งวัตถุดิบและอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรจนา สายอุตตะ (2562) ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการห่วงโซ่อุปทานของผ้าทอพื้นเมืองสินค้าโอท็อป พบว่า กลุ่มอาชีพ ควรมีการวางแผนการจัดหาวัตถุดิบ โดยคำนึงถึงต้นทุนจัดหาวัตถุดิบที่มีแหล่งจัดหา วัตถุดิบในท้องถิ่นและสั่งซื้อจากสถานที่หรือโรงงานผู้ผลิตไม่ไกลมากนักทำให้ลดต้นทุนการขนส่งและควรใช้วิธีการสั่งซื้อครวละที่ละมากๆ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และสอดคล้องกับการให้ความเห็นของสมจิตร ล้วนจำเริญ (2549) ให้ความเห็นว่า การดำเนินการส่งมอบสินค้าถึงมือลูกค้าโดยการขนส่งและกระจายสินค้าส่วนใหญ่ต้นทุนอยู่ที่ค่าขนส่งการลดความถี่ในการจัดส่งสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีการขนส่ง ย่อมช่วยลดต้นทุนได้ ในส่วนการประสานกลุ่มอาชีพชุมชนที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมกันซื้อวัตถุดิบเพื่อการต่อรองขอส่วนลดราคากับผู้ขายและลดค่าขนส่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของกุลบัณฑิต แสงดี และคณะ (2558) ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาความสูญเสียเปล่าที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนมากที่สุด คือ ความสูญเสียเปล่าด้านการขนส่ง ซึ่งเกิดจากกระบวนการเคลื่อนย้าย (การจัดหา) และการขนส่งไปขาย ซึ่งแนวทางในการลดต้นทุนขนส่งจะต้องมีการรวมกลุ่มในการสั่งซื้อวัตถุดิบเพื่อลดต้นทุนการจัดหาที่มีค่าขนส่งหลายรอบ และจะสามารถเพิ่มอำนาจในการต่อรองกับผู้ขายวัตถุดิบในการขอส่วนลดจากทางผู้ขายหรือการขนส่งสินค้ามาส่งให้ถึงบ้านทำให้สามารถลดต้นทุนค่าขนส่งได้ในระดับหนึ่ง รวมทั้งใช้บริการขนส่งทางเลือกใหม่เพื่อลดการสูญเสียเวลาในการรับ-ส่งสินค้าด้วยตัวเอง และมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณต้นทุน

เกี่ยวกับการขนส่งสอดคล้องกับการให้ความเห็นของกมลชนก สุทธิวาทนฤพุมิ และคณะ (2546) ได้กล่าวว่า กลุ่มอาชีพจำเป็นต้องคำนึงถึงรูปแบบลักษณะการเลือกวิธีการขนส่งประเภทต่างๆ ที่เหมาะสมกับตัวสินค้า รวมถึงเส้นทางในการขนส่งอีกด้วย เช่น ทางอากาศ ทางน้ำ ทางรถไฟ ทางท่อ ทางรถ เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการจัดส่งให้ถูกสถานที่ ถูกเวลา ในสภาพที่สมบูรณ์ รวมถึงการควบคุมต้นทุนที่จะเกิดขึ้นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ด้านต้นทุนการจัดเก็บสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า เลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมผลิตสินค้าและความสามารถในการผลิตสินค้าของกลุ่ม จัดทำผังและป้ายแสดงจุดจัดเก็บสินค้าและวัตถุดิบอย่างชัดเจนเพื่อลดปัญหาการสั่งซื้อหรือผลิตที่ซ้ำซ้อน และ จัดทำรายงานเกี่ยวกับรับเข้า-นำออก และรายงานปริมาณสินค้าที่คงอยู่ในแต่ละรอบที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งการมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณระบบการควบคุมสินค้าและจัดเก็บ ซึ่งประเด็นสำคัญดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาทิพย์ เลิศวิวัฒน์ชัยพร และคณะ (2561) ผลการศึกษา พบว่าการมีสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสมในกรณีขายไม่หมดและมีการบันทึกแสดงการคงอยู่ของสินค้าอย่างชัดเจนทำให้ป้องกันการผลิตซ้ำและสอดคล้องกับงานวิจัยของธนาภรณ์ สมานทอง (2561) ผลการศึกษา แนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพสินค้าโอท็อป พบว่ากลุ่มอาชีพมีการวางแผนการดำเนินการตามประสบการณ์การทำงานและควรมีการจดบันทึกข้อมูล ซึ่งปัญหาที่พบระหว่างการผลิต ส่วนใหญ่ มีปัญหาเรื่องการขนส่งสินค้าซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีการบันทึกข้อมูลและจะเลือกวิธีการจัดส่งตามความต้องการของลูกค้าทำให้มีการส่งสินค้ากลับ เนื่องจากการถ่วงรูปสินค้าบางชิ้นเมื่อเทียบกับสินค้าจริงไม่ตรงตามที่ลูกค้าต้องการ

2.3 ด้านต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า มีจุดหรือป้ายแสดงชื่อรายการและคุณสมบัติของวัตถุดิบที่นำเข้ามาใช้ในการผลิตเพื่อให้รู้ถึงอายุในการใช้งาน และระยะเวลาในการจัดเก็บของวัตถุดิบ และมีจุดหรือป้ายแสดงชื่อรายการและคุณสมบัติของสินค้าเพื่อ รอกการส่งให้กับลูกค้าทำให้รู้ถึงอายุและระยะเวลาในการจัดเก็บของสินค้า และมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณระบบการจัดเก็บรักษาสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของ Lambert & Ellram, (1998) กล่าวถึงความสอดคล้องกันระหว่างปริมาณสินค้า การจัดเก็บ กับค่าใช้จ่าย คือ หากปริมาณกิจกรรมในเรื่องดังกล่าวลดลงค่าใช้จ่ายย่อมลดลงไปด้วยเช่นกัน เพราะส่วนเกินหรือส่วนที่ขาดที่ไม่เป็นผลดีต่อต้นทุนโลจิสติกส์ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังมากกว่ายอดขายสั่งซื้อหรือปริมาณขายทำให้เกิดสินค้าเหลือสต็อกหรือขายไม่ได้มีความเสี่ยงในต้นทุนค่าของสินค้าหรือสั่งซื้อวัตถุดิบมากกว่ากำลังผลิตทำให้ต้นทุนจม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อรายได้หรือไม่ก่อให้เกิดรายได้เกิดความสิ้นเปลืองในการจัดเก็บมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็น เช่นเดียวกับ พิภพ เล้าประจง และมานพ ศรีตุลยโชติ (2534) มีความเห็นตรงกันว่า ต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้าคงคลังจะผันแปรไปกับปริมาณ

ของสินค้าคงคลังและทำให้เกิดค่าเสียโอกาส ต้นทุนในการดูแลสินค้า เสียค่าพื้นที่การจัดเก็บสินค้า ดังนั้น การออกแบบและจัดวาง การจัดการพื้นที่ภายในที่จัดเก็บและระดับของสินค้า รวมถึงการดูแลรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมภายในสถานที่จัดเก็บรวมทั้งการมีระบบการควบคุม ดูแล การนำเข้าจ่ายออกที่แสดงจำนวนสินค้าเป็นส่วนหนึ่งในการลดต้นทุนโดยภาพรวม

2.4 ด้านต้นทุนในการบริหารสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศงานแบบศูนย์รวมโดยผู้นำกลุ่มหรือประธานที่เชื่อมโยงถึงสมาชิก ผู้ขายและลูกค้าและจัดทำข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับสนับสนุนการบริการลูกค้าและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการลูกค้า รวมทั้งมีโปรแกรมที่ง่ายต่อการคำนวณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริหารจัดการซึ่งประเด็นสำคัญดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย คุปตาวาทิน (2561) ผลการศึกษาการบริหารสินค้าโดยการประยุกต์ผังสายธารคุณค่าพบว่าสามารถนำมาเป็นระบบการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ความสูญเสียสามารถลดเวลาและสามารถกำจัดความสูญเสียออกทำให้เวลาจากเดิม เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ แนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์ สามารถทำได้โดยการจัดตั้งศูนย์กลางกระจายผลผลิตและรวมกลุ่มสมาชิกเครือข่ายผู้ผลิตและวางแผนการผลิตภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของธันยมัย เจียรกุล (2557) ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของ โอท็อป โดยรวมของทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้นเกี่ยวข้องกับการสร้างเครือข่ายธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและแหล่งเงินทุน ด้านเทคโนโลยี และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ดังนั้น แนวทางในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการโอท็อป ผู้การรวมตัวต้องเกิดจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนเน้นด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน และพัฒนาทักษะในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบการทำงาน รวมถึงระบบสารสนเทศ และด้านการสร้างเครือข่ายธุรกิจ ผู้ประกอบการควรหาพันธมิตรธุรกิจทั้งในด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย

3. อภิปรายผลแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชน ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

อภิปรายผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนโลจิสติกส์และสร้างองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ต้นทุนวัตถุดิบนำไปสู่การเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชน โอท็อป ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐพรภรณ์พงศ์ และคณะ (2562) ผลการศึกษาและพัฒนาพัฒนาอาชีพควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้กลุ่มหรือสมาชิกกลุ่มอาชีพมีความรู้ความเข้าใจด้านการลดต้นทุนเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีดำเนินการในระยะปฏิบัติการ ดำเนินการประชุมระดมสมองร่วมกัน และฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับสมาชิกที่สนใจ โดยมีคณะนักวิจัยและวิทยากรช่วยถ่ายทอดองค์ความรู้ จน

สามารถนำไปดำเนินการได้เอง ดำเนินงานเชิงธุรกิจและการจัดจำหน่ายของกลุ่ม รวมทั้งมีการติดตาม ระยะเวลาติดตามและประเมินผล พบว่า การผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในเชิงธุรกิจประสบความสำเร็จทำให้เกิดการผลิตอย่างต่อเนื่อง สมาชิกในกลุ่มมีความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน เกิดการเรียนรู้ในการดำเนินกิจกรรมทางการผลิต การตลาด การเงิน การบัญชี และการบริหารจัดการ กลุ่มได้เอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของธันมัย เจียรกุล (2557) ได้ศึกษาถึงการแก้ปัญหาให้กับกลุ่มอาชีพโอท็อป ด้วยการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการโอท็อป ที่เกิดจากความร่วมมือทั้งภาครัฐ และเอกชนที่มีความจริงใจในการร่วมมือกันอย่างบูรณาการ เพื่อช่วยพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยควรเริ่มพัฒนาจากการสร้างแรงบันดาลใจ และความมุ่งมั่นตั้งใจของผู้ประกอบการเอง รวมทั้งเน้นด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน โดยเฉพาะด้านการผลิตควรให้มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการผลิตหาแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำ ด้านการเงินและแหล่งเงินทุนควรมีการใช้ระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง มีความรู้เรื่องต้นทุนและจุดคุ้มทุน สนับสนุนเรื่องแหล่งทุนต้นทุนต่ำ โดยภาครัฐควรอบรมให้ความรู้และประสานแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

แนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์ในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทำให้ได้ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ครั้งนี้

1. ผลการศึกษามีส่วนสำคัญต่อแนวทางการลดต้นทุนของกลุ่มอาชีพชุมชนที่นำไปสู่การกำหนดราคาขายที่แท้จริงและสามารถปรับใช้เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพ
2. จัดตั้งเป็นศูนย์ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลดต้นทุนโลจิสติกส์ เพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำให้กับกลุ่มอาชีพและผู้สนใจทั่วไป
3. เป็นข้อมูลสำคัญที่หน่วยงานในพื้นที่ อาทิ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พัฒนาชุมชนจังหวัด/เมือง ผู้นำท้องที่ และหน่วยงานที่สนับสนุนอาชีพชุมชน ได้นำเป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องการลดต้นทุนโลจิสติกส์ให้กับผู้นำกลุ่มอาชีพและสมาชิกและผู้สนใจโดยทั่วไป
4. จัดทำคู่มือการลดต้นทุนโลจิสติกส์ สำหรับกลุ่มอาชีพชุมชน หน่วยงาน องค์กรเพื่อศึกษาทำความเข้าใจในการลดต้นทุนวัตถุดิบและการลดต้นทุนของกิจกรรมการผลิต เพื่อการมีส่วนร่วมรายจ่ายที่ลดลงทำให้มีสัดส่วนรายได้เพิ่มขึ้นมากขึ้นจากเดิม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงลึกกับพื้นที่อื่นๆ อาจใช้ผลการศึกษาและแนวทางเดียวกันเพื่อเปรียบเทียบแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์ที่หลากหลาย
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการลดต้นทุนโลจิสติกส์ที่เหมาะสมกับกลุ่มอาชีพอื่นๆ นอกจากกลุ่มอาชีพชุมชนเพื่อผู้นำกลุ่มหรือเจ้าของกลุ่มอาชีพได้เห็นแนวทางการลดต้นทุนในมิติตามความต้องการของกลุ่มหรือสมาชิกมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาวิจัย ติดตามผลจากการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลดต้นทุนโลจิสติกส์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีข้อมูลย้อนกลับ เป็นการติดตามและพัฒนา รวมถึงการดำเนินกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพ